

[Else Theill Sørensen]

er teknisk muligt og økonomisk forsvarligt, sætse på brugen af renere brændsler, renere teknologi og vedvarende energi.

Med hensyn til vedvarende energi har vi i Danmark opnået en meget stærk position på vindmølleområdet, som har givet basis for en stor eksport. Den position skal vi ikke sætte over styr, men vi er nødt dertil, hvor det er nytigt, at vi grundigt overvejer, hvordan den fremtidige udbygning med vindenergi skal foregå.

Selv om det blæser meget i Danmark, er der ikke et ubegrænset antal pladser, der egner sig til placering af vindmøller, og efterhånden viser der sig større og større problemer af miljømæssig karakter ved vindmøllernes placering. Det gælder både støjgener og problemer med møllernes indgreb i landskabsbilledet. Også for vedvarende energi gælder det, at vi skal have så meget ud af ressourcerne som muligt.

Et ikke uvæsentligt virkemiddel til at styre energiforbruget er afgifter. Også på det område har vi fået et stort og grundigt materiale i den røde rapport: Redegørelse om energiafgifterne. Den gør som sagt meget grundigt rede for virkningerne af det nuværende afgiftssystem, men den viser også, hvor svært det er at indrette afgifterne hensigtsmæssigt.

Jeg vil godt tillade mig et lille, kort citat fra afgiftsrapporten, side 75: »De krav, som de to hensyn stiller til energiafgifterne, er således ofte modstridende. Ønsket om hurtig tilslutning tilsiger på den ene side generelt lavere afgifter på fjernvarme, men generelt lave afgifter på fjernvarme kan på den anden side give uhenigtsmæssige incitamenter til at udvide fjernvarmeområderne.«

Det er ikke det eneste sted, hvor der peges på de problemer, der vil være ved en eventuel bedre og mere hensigtsmæssig indretning af energiafgiftssystemet.

Men fordi det er vanskeligt, skal vi jo ikke opgive på forhånd; der er behov for at se på, hvordan energiafgifterne er fordelt. I Det Konservative Folkeparti mener vi, der kan være god mening i at overveje at omlægge en del af energiafgifterne til miljøafgifter, så de i højere grad afspejler det enkelte brændsels miljøbelastning.

Der er ud over de få enkeltelementer, jeg har nævnt, en lang række initiativer, som kan dreje udviklingen i den rigtige retning. Inden de sættes i værk, er det imidlertid vigtigt, at hver en-

kelt af dem vurderes nøje med hensyn til de samfundsøkonomiske konsekvenser, og det er der da også lagt op til. Som sagt er der mange ting, vi kan gøre, og vi har pligt til at gøre en stor indsats for at komme frem til en bæredygtig udvikling.

Imidlertid er det vigtigt – og det synes jeg ikke jeg kan understrege nok – at vi handler ud fra den kendsgerning, at energisektorens miljøbelastning for langt størstepartens vedkommende er et globalt problem og kun meget lidt et lokalt. Danmarks energiforbrug udgør omkring 2 promille af verdens energiforbrug, så vi må handle ud fra bevidstheden om, at om vi så lukkede butikken Danmark helt og holdent og holdt fuldstændig op med at bruge energi, ville det næppe kunne spores på verdens miljø.

Både for dansk erhvervslivs konkurrenceevne og for den danske samfundsøkonomi er det altafgørende, at det, vi gør, gøres i en international sammenhæng og i samarbejde med bl.a. vore EF-partnere. Det er vigtigt, at energipolitikken tager vidtgående hensyn til miljøet, men vi skal ikke sætte vores velfærd over styr bare for at demonstrere god vilje og evne, hvis ikke andre følger med. Danmark bør være et lille, effektivt lokomotiv foran Brundtlandtoget, men det ville være til direkte skade, hvis lokomotivet kørte fra toget.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det var et meget fascinerende afsnit, fru Else Theill Sørensen kom med omkring forskellen på tvang og tvang. Jeg vil altså godt i al stilfærdighed spørge, om Det Konservative Folkeparti mener, at de penge, det skal koste at lægge disse decentrale værker om til naturgas, skal komme fra himmelen, eller hvor de skal komme fra. Er det ikke forbrugerne, der kommer til at betale dem?

Når man argumenterer med, at vi ikke skal have tvang over for privat beboelse, fordi det koster folk penge, og man derefter bruger tvang over for nogle værker, så det også koster folk penge, så har jeg altså meget svært ved at se forskellen.

Hvis man endelig har skibet sig ind på tvangsideen, hvad Det Konservative Folkeparti åbenbart har – og det skal jeg ikke klandre dem for, for det kan da godt være, at det er meget fornuftigt – så vil det måske være mere logisk at